

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερο-
μάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος
τοῦ ἐν Θράκη.

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' ————— Κε δ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Κε}
Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
 χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χοντων εις Σε
 χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η
 τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε ον
 πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
 των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

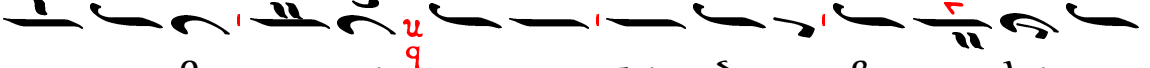
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ε Κε ρ

^{Κε}
Τ ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την

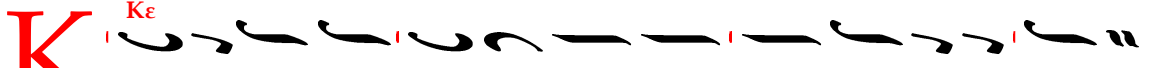
 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη

 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας

 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και

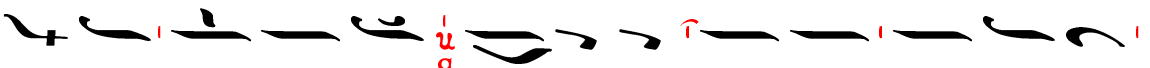
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

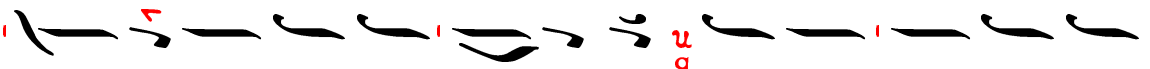
Δόξα.

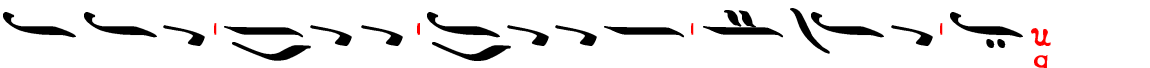
Κ^{Κε}

 υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω

 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

 νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα

 φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε

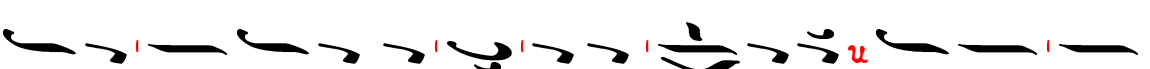
 κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με

 και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε}

 αι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον

 χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε

 ρε η μο νη προς Θε ον κο σμῶ γε φυ ρα η με τα

 γου σα θνη τους προστηναι ω νι ον ζω ην χαι ρε α

κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρωσ τε κου ου
σα^υ την σω τη ρι αντων ψυ χων η η μων^υ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν^υ ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα^υ λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε^υ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την^υ η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου^υ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με^υ

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων^υ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον^υ τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η μερος ε δρα μον γυ ναι κες
 ι δει ειν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
 λους την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ
 μνουσιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
 ξα α σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Απειρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α
 η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα
 α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσκυ νου μεν σε ο τι α
 νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ασ α ρας και νυν δυ
 σω πει α πα αυ σω πα νυ μνη τε πα να γι ι
 α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣̣̣ϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣᾿ ^{λ̣᾿} **Κε ρ**

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^u₉

T ω ω ωων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος ^{v'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα ^u₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ωτερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^u₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^{v'}₂₂ το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^u₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα ^u₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^u₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^u₉ συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^u₉ ο ο α στρα α α πτων ^{v'}₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γσ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ηρμου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι
ι ι ας

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μα κα ρι α ε στι
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στωσ

Ἀντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοῖς εἰρηκοσίμοις ταῦτας προ
σβώμεν Κυριου χαράς πολλῆς πλησθεῖς χάσ
να πεεεεεμπω

Επι οἰκον Δαβιδ ταφοβεραιεσι
σου γειται πυρ γαρ εκει φλεεγον απαντα αισχρο
ο οονουν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων
αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι ζωαρχικη αξιι
α εξουπανζων εμψυχουται ως εν Πατρι
αματε και Λοοοοογω

Προκείμενον.

Αναστηθι Κυριε ο Θεοος μου οτι
συσβασιλευεις εις τους αιωνας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,

διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η ²² πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ⁹

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγχι σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ

ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε
Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις ου νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ιδ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἄ χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μϝ

Μη απορησης με απο τω προσωπῳ σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μῃ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιοσνησῳ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός σουκ εξουδενώσει

Αγαθόν Κυριεντη ευδοκία
στην Σιών και οι κοδομηθητώτα τειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισθεις επι το θυσιαστηριον σου οσχος και ελεησον με ο Θεός

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιυω και Αγιω Πνεεευμα ααα τι

Της μετανοια αας ανοιξιξον μοι οπιπυυ λασζω οοδο οοοτα ορθριζει γαρ το οοπνευμα αμχ προς να οον τον αγιι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λωω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υνκαι α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μαα α α μη

Τα πλη η η η θη των πεπρα αγ με νων ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σς ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σς ε λε ο ο

ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος,

ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογία ἅσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.**

ᾠχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπίρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν,
τὸν Τελώνην ἀνυφοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ
ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑφοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα
βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν
φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως,
καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί,
βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονος εἶναι τοῦς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν
πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου
στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Δόξα.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν
προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον καμέ, ταπεινώσει τὴν
ζωήν, νῦν διεξάγοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα,
Δέσποινα, ἀνατίθην πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν,
καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ

τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, καταλύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Δόξα.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τῦφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῶ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῇ μόνη προσφυγῇ, πεπορθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἄγνη, πάσης βλάβης δυσχερῶν ρυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίφας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δείλαιον Φαρισαῖον, μεγαλοῤῥήμονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζομεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνία, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδέμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†806)

Στίχ. Ἄκλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταραχίου Ταράσιος ἔπτατο πέμπτη.

Οὗτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἀγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογματίσει, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς πᾶσι Πατριαρχείοις ἦνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολίος. Ἡ δὲ αὐτοῦ Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐν Μαρκιανοπόλει τῆς Θράκης, ξίφει τελειοῦται. (~†305)

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος εἶδεν ἡλίου,
Ἵπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρ' οὗ προτραπείς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λαιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεεν. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγένῃ ἀχθεῖς, καὶ αὐθις κρεμασθεῖς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονώς, λαμπάδας πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου,

ἐπισκόπου Σκοπέλου. (~†355)

Στίχ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κᾶν δεινὸν ἐνσεισωσι πυκνά σοι ξίφη.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεῖς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντώνιος, ἐπ' ἐσχάρας ἐκταθεῖς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι,
Ἐψουσιν ὄψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυΐδ, τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγγούς, παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου, ἐπισκόπου Σολέας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Σπένδεις Θεῶ, Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ,
Θερμοὺς σταλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβέρτου (Ethelbert), βασιλέως τοῦ Κέντ ἐν Ἀγγλίᾳ. (†616)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀλδετρούδης (Adeltrudis) ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Μαλβοδίου (Maubeuge) ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (~†696)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλβούργης, ἡγουμένης τῆς μονῆς Χείδενχέιμ (Heidenheim) ἐν Βαυαρίᾳ. (†779)

Στίχ. Ἐχουσα τὸ φρόνημα ἀνδρῶν Βαλβούργη,
Ἀσκητριῶν γέγονε καύχημα μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βίκτωρος, ἐρημίτου ἐν τοῖς Βοσγείοις ὄρεσι (Vosges) ἐν Γαλλίᾳ. (†995)

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

ᾠχος Δι-Ω

ᾠδὴ α'

Ως ἐν ἡπειρωπέζευσας ὁ Ἰσραηλ ἐν
αβυσσῶι χνεσίτον διώκτην Φαράω καθο
ρων πόντου μενον Θεῶ ἐπι νικίον ὠδήν ε
βοάα σωω με ἐν

ᾠδὴ γ'

Ουκ ἐστὶν Ἄγιος ὡς συ Κυριε ὁ Θε
ος μου ὁ ὑψώσαστο κερᾶτων πίστων σου ἀγαθε
καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμο
λογία ἄσθ

ᾠδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις Θεός καὶ Κυριός ἡ σε
πτῆ Ἐκκλησία θεοπρεπὴς μελπει ἀνακρα
ζουσα ἐκδιανοίας καθάρσας ἐν Κυ
ριῶ ἐορταζουσα

ὠδὴ ε΄

Τω θει ω φεγγει σου α γα θε τας των ορθρι
ζον των σοιψυ χας πο θωκα τα αυ γα σον δε ομαι σε
ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου
των πται σμα α των α να κα λου με ε νον

ὠδὴ ς΄

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θο
ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι
με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο
ρας την ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε

ὠδὴ ζ΄

Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγ
γε λος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον
προ στα γμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε βο αν ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω ων

ὠδὴ η΄

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αυ τον εις τας αι ω νας

Ε κ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο σοον ε πηγα
 σας και δι και ου θυ σι ι ι αν υ δα α τι εφ
 λε ξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι
 σε υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α
 α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ ^ε

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^Δ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φειμ ^Δ την α

δι α φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^ε την

ο ον τω σ Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^ε

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι ^ε

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. γ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βσ με νοις Αυτον

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. δ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
 ὑπερηφάνους
 δι α νοι α καρ δι ας αυτων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
 και πλ τς τας ε ξα πε

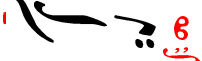

 σται λε κενς

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τω Α βρα αμ

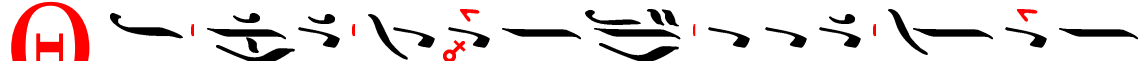

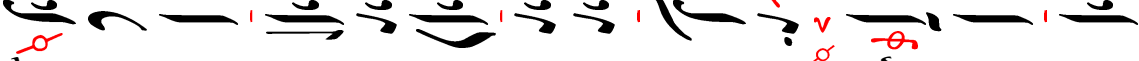
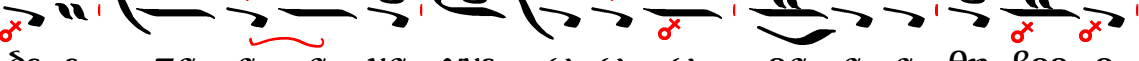

 και τω σπερμα τι αυ τς ε ως αι ω νος

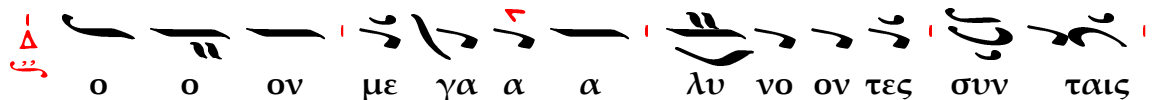

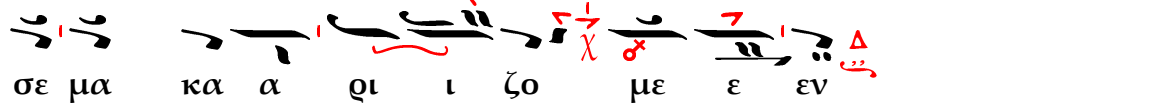
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϷ σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

ὠδὴ θ'

Η ε ον αν θρω ω ω ποις ι δειειν α δυ να τον

 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι

 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε

 σαρκω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα

 νι αι στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε

 εν

Η ε ον αν θρω ω ω ω ποι οις ι δει ει ει ν

 α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε

 λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου

 δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

 τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε ε νος

 ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις

 ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αϊς στρα τι αϊς

 σε μα κα α ρι ι ζο με ε εν

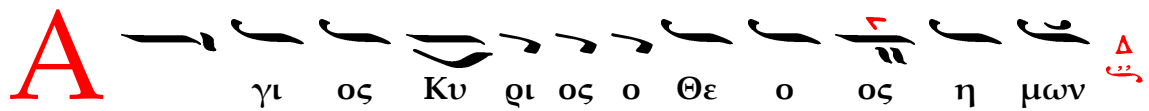
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

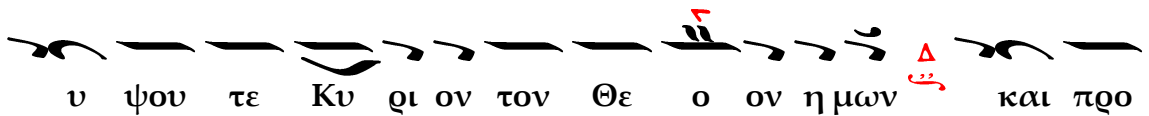
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

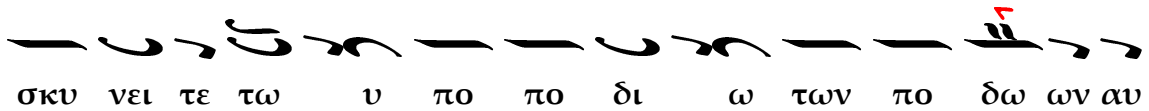
Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

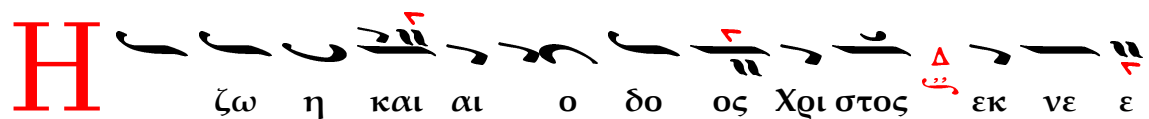

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ε'.

Ἦχος Δι-θ

H

 ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε

 κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ

 νω ω δευ σεν οϊς περ και ε ε πε γνω ω σθη εις

Εμ μα ς κλωων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι
 καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον
 ο τε τϑ τοι οισ ε λα α λει εν τη ο δω ω
 ω και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε
 στη μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη
 τε και αι τω Πε ε τρω

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Υψη γο ρι ι αν φυ υ γω μεν Φα ρι ι
 σαι ς ς κα κι ι στην τα πει νω σι ιν δε μα α
 θω μεν τϑ Τε ε λω νϑ ς α ρι ι στην ιν υ ψω θω
 με εν βο ω ων τες τω Θε ε ω συ υν ε κει ει νω
 ι λα σθη τι ι τοις δϑ ς λοις σϑ ο τε εχ θεις ε εκ
 Παρθε ε νϑ Χρι στε Σω τη η η η ηρ ε κϑ σι
 ως και Στα αυ ρον υ υ πο μει ει νας συ νη γει ρα ας
 τον κο ο σμονϑ θε ι ι κη δυ υ να στει ει α

Θεοτοκίον, ὄμιον.

Ο ποιητησ της κτι ι σε ως και Θε ε
ος των α πα α ντων σαρκα βρο τει αν ε ε λα
βεν εξ α α χρα ντ ε γαστρο ος σθ πα νυ μνη τε
Θε ε ο το ο κε και φθα α ρει σα αν μ φυ υ σιν
ο λην α νε και ν ε ρ γη σε πα λιν ως προ ο
τ ε το ο κ ε κα τα λι πω ω ω ω ν με τα το
κον ο θεν πι στει ει σε πα α ντες α νευ φη μ ε
ε ντες κρα α ζο μεν χαι ρε κο σμ ε ρ η δο ο
ξα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ω ν ου
ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν ται
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Α ^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^Δ δοξα

αυ τη ε σται ^Χ πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τς

Κ ^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο

των πα ρα α νο ο ο μων ^{Πα} προ η ηλ θες ε εκ του ου

μνη η η η μα α α α τος ^{Πα} κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ^{Πα} ουκ ε γνωσαν πως

ε σα αρ κω ω ω θης ^Δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου

Α α α α αγ γε ε ε ε λοι ^{Πα} ουκ ησ θοντο πο

τε α νε στης οι φυ λασ στον τες σε στρα τι ι ω ω ω

ται ^{u q} αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ
 νωω ω ω σι ^{π q} πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα
 τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η
 ρι ι ι ι ον ^{u q} ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
 αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος ^{Δ δ}

Στίχ. β'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^{Δ δ} εν

στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ

τδ ^{π q}

^{Πα}
Kυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν
 τρι ι ι ψας ^{u q} και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
 α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα
 α α α α φι ι ι ι α ^{π q} ^{Κε} εις μαρ τυ ρι ι ον
 τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
 τα φη η η ης σου ^{u q} ^{Πα} και προ η γες εν τη Γα α λι ι
 λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
 ου με ε ε ε νος ^{π q} με γα σου το ε λε ος α κα

τα λη πτε Σωτηρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των
 θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α
 ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
 θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ
 μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ
 πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα
 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον
 η η μας

Και του Τριωδίου, ιδιόμελα δ'.

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Mη προσευ ξω με ε θα φα ρι σα ι κω ως α

δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

τι ον τῷ Θεῷ ὅ ὅ τε ε λω νι ι κως ^π₉ δι α νη στει

ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π₉ ι λα σθη τι η

μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις ^π₉

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^π₉ πα σα πνο η ^χ αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^π₉

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος ^π₉

και τε λω νη σθη με τα νοι ο ι ο ι ο ι α α κλι νο ο ο

με ε ε νο ος ^π₉ προ σηλ θον σοι τω μο ο ο

νω ω δε σπο ο ο τη ^π₉ αλλ ο μεν καυ χη σα με ε

νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ^π₉ ο δε μη φθε γξα

με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε

ε ων ^π₉ εν τῷ ὅ τοις τοι ο ις στε να αγ μοις ^π₉ στη ρι ξον με

Χρι στε ο Θε ος ω ω σφι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^π₉

^πἮχος ἰὸ Γα ϕ

^χ ^{Γα} Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μὲ ^π₉ ν ψω

θη τω η χειρ σ^{u q} μη ε πι λα θη των πε νη η η των
σ^{u q} ε εις τε ε ε λο ος

T^{Nη} ου τε λω ν^{u q} και τ^{u q} φα ρι σαι ε το δι α α
α φο ρον ^{u q} ε πι γν^{u q} ε ε σα α ψυ χη η

η μ^{u q} ε τ^{u q} μεν μι σησοντην υ πε ρη φα α νον

φω ω νην τ^{u q} δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο ο ν

ε ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η σον

ο θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω α α

μαρ τω ω λω και ε λε ε ε ε η σο ο ο ν με ε

E^{u q} ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο

ληκαρ δι α μ^{u q} δι η γη σομαι παν τα τα θαν μα α

α σι α α α σ^{u q} ε

T^{Nη} ου φα ρι σαι ου την με γα λαυ χον φω ω νη ην

πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν τ^{u q} δε

τε λω ω ω ω ν^{u q} την ευ κα τα α νυ υ υ υ

κτον ευ χην ζη η λω ω σω ω ω ω μεν ^{Γα} μη τα α υ ψη
 λα α α φο ο νϛ ϛ ϛ ν τες ^{Πα} αλλ ε αυ τς τα
 α α πει ει νϛ ϛ ϛ ν τες εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω
 ω ω ω ω με εν ^{Γα} ο Θε ος ι λα σθη τι
 ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων ^{ϛϛ}

Τῇ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ϛϛ}

 Τ αις ^ϛ εξ ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε ^{Δ ϛϛ} σι
 Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον ^{Δ ϛϛ} κα
 τε ε κρι νας ^{ν ϛ} Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι
 ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε ^{ν ϛ} και Τε λω ω ω
 ω ω ω νην ^ϛ με τρι ο πα θη η η η
 σα α α α ντα ^{Πα ϛϛ} και στε να α αγ μοις ^{Δι} ι λα
 σμο ο ο ο ο ο ο ον αι τς ϛ ϛ ϛ ϛ ^{Δ ϛϛ} αι

τὸ ὄνομα μου ἐδίδου καὶ αἰαῖαι
 ὡσὰς οὐ γὰρ ὀσείσαι τὸ
 ὑψηλόφρονος λογισμὸς καὶ
 τὰς συντετριμένας διδύμας οὐκ ἐξεί
 ξηθεῖνεῖς διότι οὐ καὶ ἡ
 μεις σοὶ ὀσπιπτῶμεν ἐν
 ταπεινώσει τῶ παθού
 ὄντι διδύμημα παρὰ
 ἀσχητῶν ἀφελεί
 τὴν ἀφείσιν καὶ τὸ μέγα
 ἐλεος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Ὡς περὶ ἐλογημένην παρχεις Θεο
 τοκε Παρθενεία γὰρ τὸ ἐκ
 σαρκῶθεντος ὀδηγῶν τὸ Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣᾿ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαντο κραατορ ^{ν'} Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{υ'}

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι

ας του κοσμου ^{υ'}

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'} ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας ^{υ'}

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος ^{ν'} Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μην ^{υ'}

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε ^{ν'} και

αινεσω το ονομα Ασου εις τον αιωνα ^{ν'}

και εις τον αιωνα του αιωνος ^{υ'}

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ̇ ρ̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ̇ ρ̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{υ̇ ρ̇} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος π̃ ρ̃ **Κε ρ**

Α να στα ας εκ τ̃ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ε λυ σασ το κα τα
 κρι μα τσ θα να τσ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τσ εχ θρσ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τς
 ε πι το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε
 ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}ε

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὠ ναστῶν αὶ ὠ

νων α μὴν

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσεν ανθρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θανα τω

θανα τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι

καὶ τῶ Ἁ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tου λιθοσφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
μα α νε εστης τριημερος Σωτηρωδου με
νος τω κοσμητην ζωην δια του το αιδυνα α
μεις των ουρανων εβοων σοι ζωοδο οτα
δο οξατη αναστασει σου Χριστε δο οξατη
βασιλει α σου δοξατη οικονομια σου μο νε
φι λα ανθρωπω πε π 9 τὸ τέλος π 9
πε ε ε ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω
μεν Χριστω ω ω ω ω σωσον ημας Υι ε ε
Θε ου ο αναστα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος π̄ ρ̄ Κε ς

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι ς

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τσ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει

θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκληη Ιεραρχην και Περγαα μη
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοιπιστοι ως
ταχιστον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δοντων νοοσθ και προς αυτον αποψυχης βοη
σωμεν δοοξατω σε δοξασαντι Χριστω δοο
ξατω σε εστεφανωσαντι δοοξατω ενεργθ
ντι διασπασιν ιααμαατα

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς Τελώνου-Φαρισαίου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἐπεφάνης σήμερον. ᾠχος 4 Βου ς

Φαρισαισφυγωμεν υψηγοριι
ιιαν και Τελωνεμαθωμεν τοταπεινον
ενστεναγμοις προς τον Σωτηρακραυγαζοντες
λαθιμονεημιενευδιααλλαακτε

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πα ρ

A μη η η ην Ἀ γι ος ο Θε ε ε ος Ἀ α
γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
Ἀ α α γι ος Ἰ σχυ υ υ ρος Ἀ γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υ ω και
Ἀ γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

A γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μιν

Α α α α α α α α α γι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε οου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

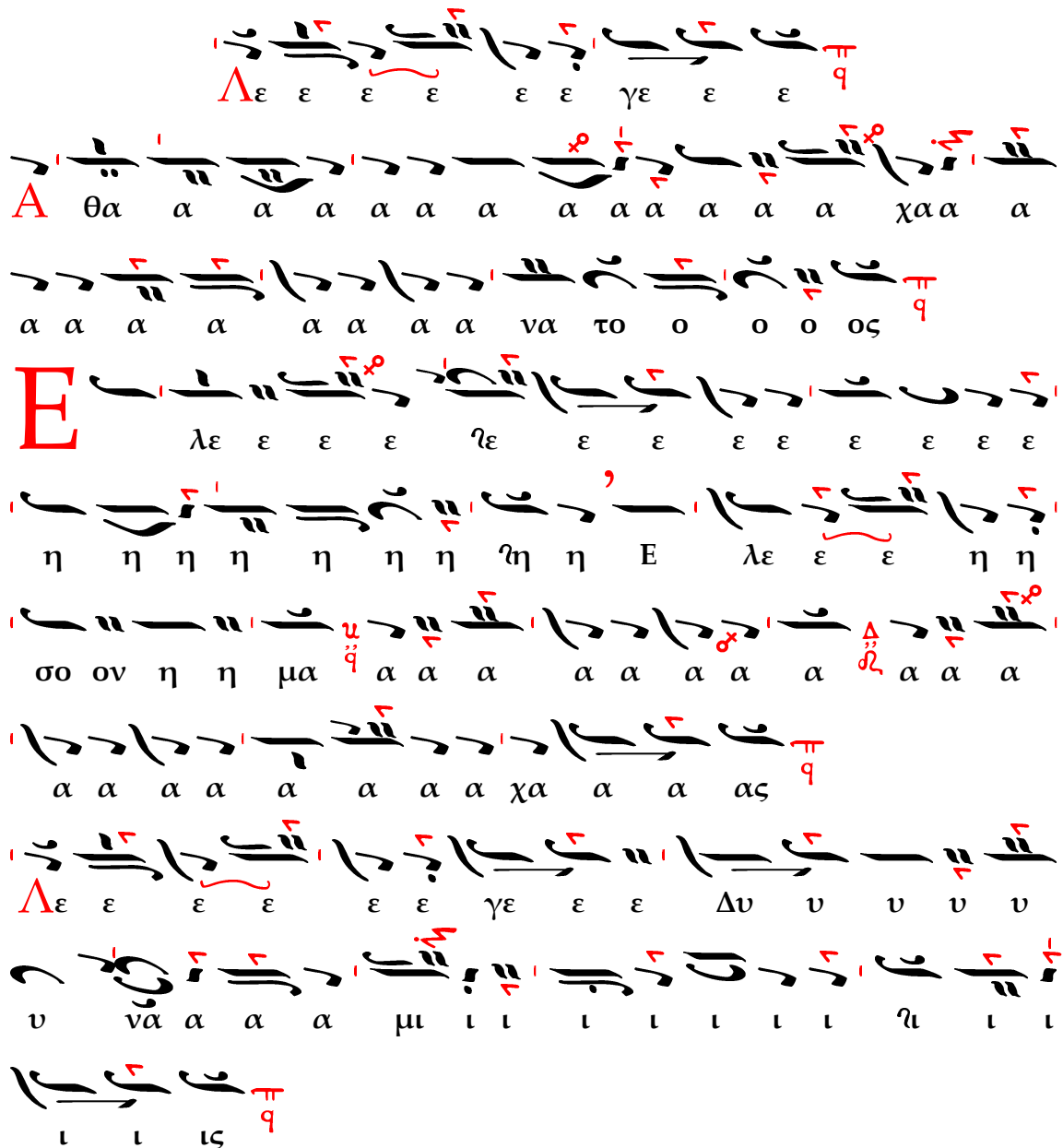
ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε

υ Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος

A α α α ρα α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος
α θα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε
ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε
ε τε ρι ρι ε ρι ε ρι ε ρι ε ρι ε ρι ε
τε ε ε τε ρι ρι ε ρι ρι ι ρι ρι ρι ε ρι
ε ε ρι ρι ι ρι ρι ρι ρι ε ρι ε ρι ρι ρι ρι
ε ε εμ τε ρι ε ρι ι ρι ε ρι ρι ρι ρι ρι
τε ρι ε ρι ι ρι ρι ε ρι ρι ρι ρι ρι ρι
ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι ε ρι ε ρι ρι ρι ρι
ε ε ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι ρι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ια')

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.
Ἦχος π̣ά̣ Κε ϕ

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^u₉ ο τι ο λι
γω θη σαν αι α λη θει αι ^{χ'}₂₂ α πο των υι ω ω ν των
αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Κύκλω οἱ ἄσεβεις περιπατοῦσι ^u₉ κα τα το υ ψος σθ
ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υι ο ος των αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Ἦχος Πά ρ

A λλη λη ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λη ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$
Χ Τα ε λε η σα Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σομαι $\frac{\Delta}{\sigma}$ εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σα $\frac{\Delta}{\sigma}$ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μς $\frac{1}{9}$
A λλη λη ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λη ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λη ς

ξ ξ ξ ξ ξ ι ι α
 Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σξ
 Α λλη λξ ι ι α Α λλη η λξ ξ ξ
 ξ ξ ι ι ι ι α Α α α λλη λξ ξ
 ξ ξ ξ ξ ξ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολή τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι
10 10 10 10 10

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος Πά Πα φ

δλ-ε'
Δ γκ

Ο Πα ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε
Μη ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι
Κε ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι ι ι ι κω
Πα ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ει κο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε
εσ και αι αι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ω
ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
Δι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
Πα α α α α α α α δι ι ι τον τρι ι
σα α α α α α α γι ι ι ι ι ι ον
υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο ο ο ο ο σα α α α
α α α α α α υ μνον προ σα α α α α

α α α α α α α α α δο ο υ υ μνον προ

ο σα α α α α α δον τε ε ε ες πα σαντην

βι ω ω τι κη η η η η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α

α α των ο ο ο ο ο λωων υ πο δε

ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο

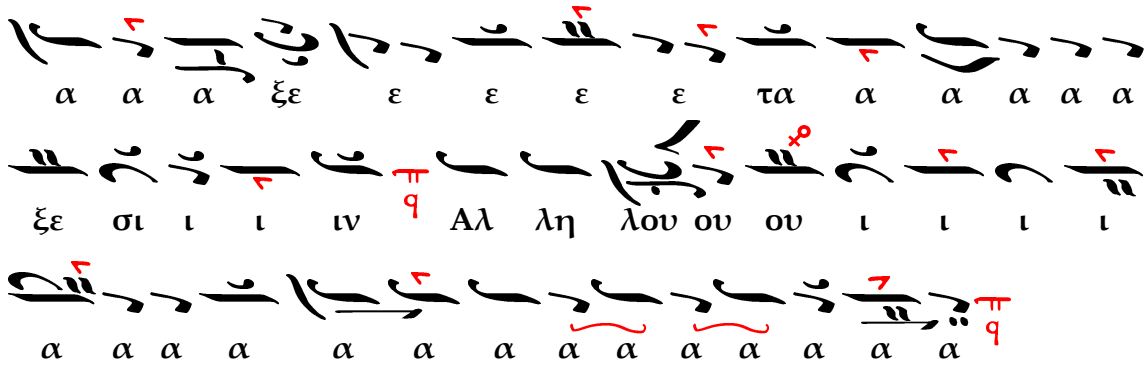
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι

Τ αις α γγε λι και αι αι ιαι αι αις α ο

ρα α α α α α τω ω ως δο ρυ φο ο

ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α

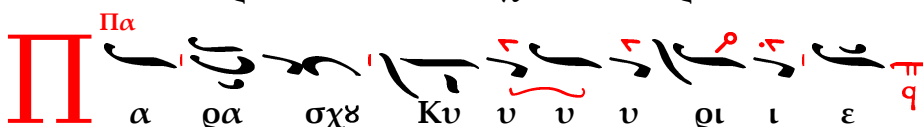
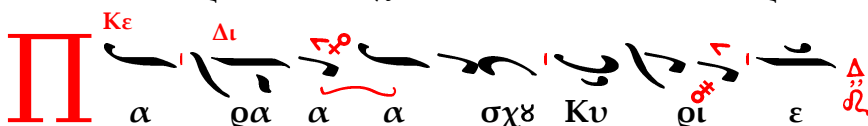
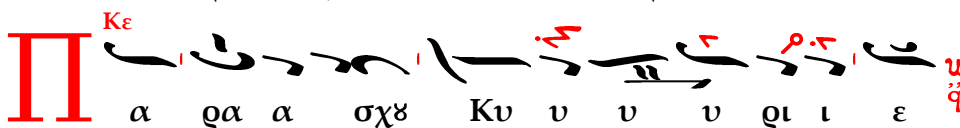
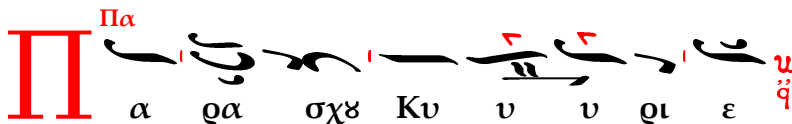
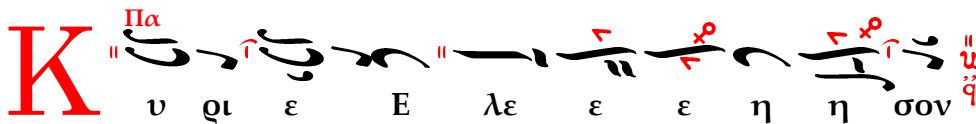
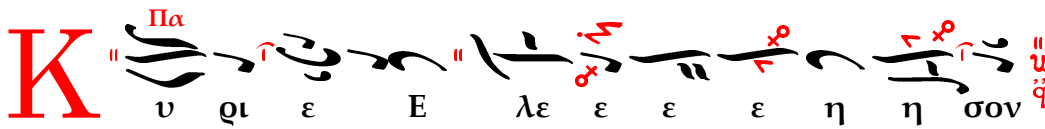

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλιν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π Πα
α ρα α α σχϛ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα
οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ Πα
οι Κυ ρι ι ε

Κ Πα
αι τω Πνευ μα τι ι ι σϛ

Α Πα
γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχϛ μϛ Κε Κυ ρι ος στε ρε ω

Δι Πα
μα α α α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και

ρυ υ υ υ υ υ υ στης μϛ

Π Πα
α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

Κε μα Τρι α δα ο μο ϛ ϛ ϛ σι ι ον

Πα και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἷς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

υ
ῳ

Ε ^{Πα} ^ⲡλε ^ⲟν ^ⲉι ^ⲓρη ^ⲓη ^ⲓνης ^ⲩθυ ^ⲥι ^ⲓαν ^ⲁι ^ⲛε
σε ^ⲩως <sup>υ
ῳ</sup>

Κ ^{Πα} ^ⲡαι ^ⲙε ^ⲧα ^ⲧου ^ⲡνε ^ⲩε ^ⲩυ ^ⲙα ^ⲧο ^ⲥσ <sup>ⲟ
υ
ῳ</sup>

Ε ^{Κε} ^ⲕχο ^ⲙε ^ⲡρο ^ⲥ το ^ⲛ ^Ⲕυ ^ⲩυ ^ⲩρι ^ⲓον <sup>ⲟ
υ
ῳ</sup>

Α ^{Πα} ^ⲡα ^ⲧι ^ⲟν ^ⲕαι ^Ⲕι ^ⲓι ^ⲓι ^ⲓι ^ⲓι
και ^ⲟν <sup>υ
ῳ</sup>

Α ^{Πα} ^ⲡγ ^ⲓο ^ⲥ ^ⲁγ ^ⲓο ^ⲥ ^ⲁγ ^ⲓο ^ⲥ ^Ⲕυ ^ⲓρι ^ⲓ
ο ^ⲥ ^ⲥα ^ⲃα ^ⲟθ ^ⲡλη ^ⲓρη ^ⲥο ^ⲟυ ^ⲓρα ^ⲁνο ^ⲥ ^ⲕαι
η ^ⲓγ ^ⲓη ^ⲧη ^ⲥδο ^ⲧη ^ⲥσο ^ⲩω ^ⲥαν ^ⲛα ^ⲉν ^ⲧοι

ο ^ⲓς ^ⲩψ ^ⲓσο ^ⲓς ^{ⲕε} ^ⲩυ ^ⲓλο ^ⲓγ ^ⲓη ^ⲙε ^ⲛο ^ⲥ ^ⲟ ^ⲉρ

Δι ^{Πα}
 χο ο ο με ε νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ
 ψι ι ι ι ι ι ι ςοις

^{Πα} Α α α μην
^{Πα} Α α α μη ην

^{Πα} Σ ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
 Ευ λο γϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο ο με
^{Δι} θα α α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου ,αλξς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

^{Πα} Α ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ γ κρι ι ι ι τω ω σ των Σε ε ρά α φι ι μι
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου , αλφς' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η

τε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο
 ο γο ον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ο ο
 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν,
ὡς γράφεται καὶ φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

A Πα ξι ον ε ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πα ρ
M Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς
 η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρ ς βι μι και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι μι την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς
 ς ς ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο
 το ο ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ
 υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(κα' Σεπτεμβρίου ,βη')

I.A.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Α ξι ον ε στιν ω ω ως α α λη η η θω ω
 ως μα κα ρι ζει ει ν σε ε ε την Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ον την α

ει μα κα α ρι ι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ον και μη τε ε ε ρα α α
του Θε ε ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ω
την τι μι ω τε ε ε ε ρα α αν των Χε ε ρου
ου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α
αν α συγ κρι ι ι ι τω ω ως τω ω ν Σε ε ε
ε ε ε ρα α α φι ι ιμ την α δι α φθο
ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο γο ο ον
τε κου ου ου ου ου ου ου ου σα αν την
ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο κο ο ον σε ε
με γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε εν

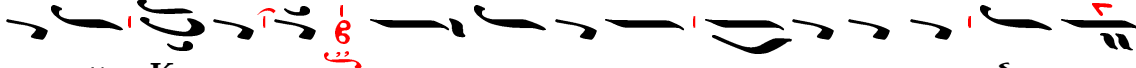

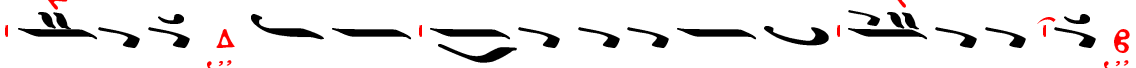

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα ρ

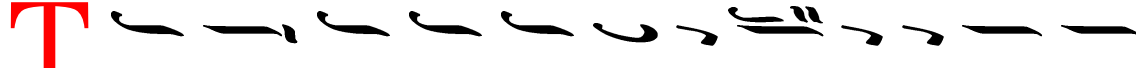

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι

Musical notation with Greek text and red annotations. The text is arranged in lines, with musical notes and clefs above and Greek letters below. Red markings include accents, breath marks, and specific letters like M, Πα, Δι, and Κε.

Line 1: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 2: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 3: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 4: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 5: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 6: ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Line 7: ο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 8: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Line 9: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Line 10: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Line 11: ω ω ω ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 12: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 13: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 14: εκ τω ω ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 15: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 16: εκ τω ω ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 17: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Line 18: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ